

вземе. На и никой не иска вѣстници да купува. . . .

Шейтанъ. Ето, вижте! (Показва навънъ). Войници минаватъ. . . . прощавайте! (Иска да излѣзе. Въ сѣщото врѣме Гаменъ залита и пада).

Гаменъ. Майчице, . . . охъ, гладенъ съмъ. . . азъ . . . охъ! . . . (Валя се по земята).

Шейтанъ. (Сериозно). Оставете го. . . . Той ще умрѣ, а съ туй ще направи по-добрѣ — който не може да живѣе, нека мре. . . .

Васко. (При Гамена). Що ти е. . . а. . . казвай!... Защо не пиешъ вода като нѣма хлѣбъ! . . .

Гаменъ. (Измъчва се по-силно. Станка гледа все къмъ вѣстницитѣ и къмъ другитѣ). Ахъ! . . . боли, . . . много боли. . . . студено! (Станка взема нѣколко вѣстника и дебнишкомъ избѣгва. Другитѣ около Гамена).

Васко. Тѣй не може! Иди, скоро, тичай Шейтанъ, повикай стражари. . . Или у тѣхъ. . . Не той нѣма домъ. . . тичай да повикашъ стражари. . . скоро! . . (Шейтанъ излиза бързо). Азъ пъкъ, . . Ти, Гамене, недѣй още умира. . . . Ще отдида да повикамъ доктора! (Гаменъ се измъчва още по-вече). Азъ скоро ще се върна. . . . Почакай ме тукъ, ще дойдемъ заедно. (Излиза бързо, като оставя вѣстницитѣ).

Гаменъ. Ма. . . а. . . мо е. . . то и. . . и. . . да. (Издъхва).

ЯВЛЕНИЕ IV. Ученикътъ.

Ученикътъ. (Слѣдъ малко мълчание). Ахъ! Кой е тукъ. . . . (Оглежда се плахо). Момче, стани! . . (Приближава се и го побутва съ кракътъ си). Чудно! Не мърда! Трѣбва да е прѣбито. или отъ гладъ. . . . И едното и другото е възможно. . . Ето, главата му